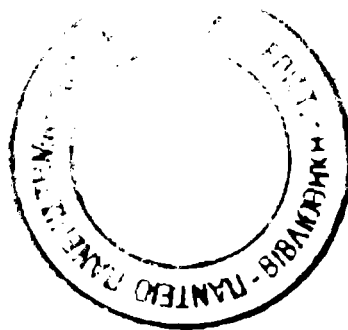




51

ΠΡΑΞΙΝΟ

**Between debaters
Or
Reorganization of Public
Administration and
Local Administration
Necessity or political
choice?**

By Con. Ge Athanasopoulos,
Professor at Panteion University of
Social and Political Studies,
University of Athens, (visit.) Ex
Ch.L., U.L. Bruxelles, Ex Int. I.I.A.P.
Paris

Recent governmental interventions in Public Administration, (such as annulment of Ministry of Public Order and alteration to Sub Ministry of Interior, Public Administration and Decentralization, annulment of General Secretariats, e.t.c) bring at forefront the, always crucial, matters of modernization of the Country's Administrative Structures, crack on bureaucracy, etc.

Bureaucracy has already engrossed European Union. A Commission's recent research

**Τοις Εντευξομένοις
ή
Δημόσια Διοίκηση
και Τοπική Αυτοδιοίκηση:
η αναδιοργάνωσή τους
πολιτική επιλογή,
αναγκαιότητα ή ουτοπία;**

Του κ. Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητού Παντείου Πανεπιστ.
Κοιν. Πολιτ. Επιστ.,
Πανεπιστ. Αθηνών (Επισκ.),
Ex Ch.L., U.L. Bruxelles, Ex Int. I.I.A.P.,
Paris

Οι πρόσφατες Κυβερνητικές παρεμβάσεις στον χώρο της Δημόσιας Διοίκησης (π.χ. κατάργηση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και «μεταποίησή» του σε Υφυπουργείο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κατάργηση Γενικών Γραμματειών κ.ά.) επαναφέρουν στο προσκήνιο το ξέον πάντοτε θέμα του εκσυγχρονισμού των Διοικητικών Δομών της Χώρας, της «πάταξης» της γραφειοκρατίας κ.ά.

Το θέμα μάλιστα της γραφειοκρατίας έχει ήδη απασχολήσει και την Ε.Ε., πρόσφατη δε έρευνα της Επιτρο-

about bureaucracy in Member States enlists Greece to the category of countries that bureaucratic burdens, which are usually being shouldered by entrepreneurs, amount annually a percentage of 6,8% of G.D.P., (practically 15.000.000.000 euro.). The corresponding average for 25 Member States is 3,5%.

Baltic Countries, Cyprus and Malta also belong to this group. On the antipode there is the group of countries with very low percentage of bureaucratic burdens. This group includes Great Britain and Finland.

After the verification of all the relative data, Commission's ambition is the reduction of these burdens until 2012 to a percentage of 25% of relative figures. The achievement of this goal will lead, (according to optimist scenarios), to G.D.P. raise, in eurozone at a percentage of 1,5% annually and in Greece at a percentage of 2,4%.

Governmental interventions and research's findings once more bring the whole matter of the organization of Greek State, the Greek Public Administration and the Local Administration.

Thoughts and opinions that are being presented below should be considered, on the one hand as an honest approach of the subject and on the other

πής της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί γραφειοκρατίας στις Χώρες Μέλη της κατατάσσει την Ελλάδα στην κατηγορία εκείνη Χωρών, στις οποίες τα γραφειοκρατικά βάρη, τα οποία επωμίζονται εν γένει οι επιχειρηματικώς δρώντες, ανέρχονται ετησίως σε ποσοστό 6,8% του Α.Ε.Π. (επί το πρακτικώτερον: 15.000.000.000 ΕΥΡΩ...), έναντι μέσου όρου ποσοστού 3,5% για τις 25 Χώρες Μέλη της.

«Η συνομοταξία» της Ελλάδος περιλαμβάνει τις Χώρες της Βαλτικής, την Κύπρο και την Μάλτα.

Ο αντίπους του πλέον χαμηλού ποσοστού βαρών περιλαμβάνει την Μεγάλη Βρετανία και την Φινλανδία.

Η Επιτροπή «φιλοδοξεί», αφού επιβεβαιώσει όλα τα σχετικά δεδομένα, να επιχειρήσει μείωση αυτών των βαρών μέχρι του έτους 2012 μ.Χ. σε ποσοστό 25% των σχετικών μεγεθών, πράγμα το οποίο, εάν επιτευχθεί θα οδηγήσει, με βάση αισιόδοξα σενάρια, σε αύξηση του Α.Ε.Π. της μεν ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ σε ποσοστό 1,5% ετησίως, της δε Ελλάδος κατά 2,4%.

Οι Κυβερνητικές παρεμβάσεις και οι διαπιστώσεις της έρευνας θέτουν εκ νέου επί τάπητος το όλο θέμα της οργάνωσης του Ελληνικού Κράτους, της Ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης και της Τοπικής του Αυτοδιοίκησης.

Οι σκέψεις και απόψεις, οι οποίες ακολουθούν πρέπει να θεωρηθούν αφ' ενός μεν ως έντιμη προσέγγιση του θέματος, αφ' ετέρου δε ως αφετηρία προβληματισμού και περαιτέρω δημιουργικών αναζητήσεων και προσεγγίσεων.

hand as a starting line for examination and further creative wonder and approaches.

Despite the danger to be considered as stereotyped, a reminder should be made at this point: The matter of organization of human groups, (earlier) and states, (later), preoccupied people, humanity as a whole and not only experts or politicians, especially after the invasion of communication codes, (alphabets)¹ which accurate appearance has not been specified yet.

Emanation of this necessary and urgent interest is the formation of several constitutional and administrative systems for human societies' governance. Sometimes they were incomplete, or barbarian. Once they were democratic, functional. Some other time they were fruitless, depending on the circumstances at local, regional, national, international level of civilization, economic parameters, etc.

Hence, in the field of state organization², for example, Public Administration, occasionally becomes reason for several

Παρά τον κίνδυνο να θεωρηθεί, λοιπόν, κοινότυπη, επιχειρείται εδώ η υπόμνηση, ότι το θέμα της οργάνωσης των ανθρωπίνων Ομάδων αρχικώς και των Κρατών μεταγενεστέρως, απησχόλησε λίαν ενωρίς, και όχι μόνον τους Ειδικούς ή τους Πολιτικούς, την Ανθρωπότητα και ιδίως μετά την επινόηση των κωδίκων επικοινωνίας (αλφαβήτων),¹ η ακριβής χρονική εμφάνιση των οποίων δεν έχει εισέτι προσδιορισθεί.

Απόρροια αυτού του αναγκαίου και επιτακτικού χαρακτήρος ενδιαφέροντος ήταν η διαμόρφωση διαφόρων πολιτειακών και διοικητικών συστημάτων διακυβέρνησης των ανθρωπίνων κοινωνιών, άλλοτε ατελών, άλλοτε βαρβάρων, άλλοτε δημοκρατικών, άλλοτε λειτουργικών, άλλοτε ατελεσφόρων, αναλόγως των κρατούσων συνθηκών σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό, διεθνές επίπεδο, του επιτευχθέντος έως τότε κατά περίπτωση βαθμού πολιτισμού, των δημιουργηθεισών οικονομικών σταθερών παραμέτρων κ.ά.

Έτσι, π.χ. στον χώρο της οργάνωσης² του Κράτους εν γένει και της Δημόσιας Διοίκησης γίνεται κατά περιόδους λόγος για διάφορα συστήματα, (τα οποία ειρήσθω εν παρόδω, ότι όλα έχουν ένα κοινό γνώρισμα: κανένα δεν εφαρμόζεται κατά τρόπο απόλυτο, αμιγώς), όπως π.χ. σύστημα διοι-

1. See: Con. Ge Athanasopoulos: *Public Relations*. Athens, 2006, pp. 71.

2. See: Con. Ge Athanasopoulos: *Administrative law*. Athens, 2006, pp. 71.

1. Βλ. Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: *Δημόσιες Σχέσεις*. Αθήναι, 2006, σελ. 71 επόμε.

2. Βλ. Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: *Διοικητικό Δίκαιο*. Αθήναι, 2006, σελ. 43 επόμε.

systems, which they all have a common attribute: None can be applied purely, in an absolute manner. Such systems are: The centralized and decentralized administrative organization system, self-government, administrative organization system with Public Servants and organization system with honorary functionary, organization system with one-member or collective institutions, doctrinal or rational system, provincial or historical system, etc.

A potential rhetorical question could be why there is no administrative system that could be applied purely and totally. The answer to that is that if there was an absolute application it would not be possible to achieve the maximum expected results because of inborn weaknesses which could lead fatally to malfunctions, since it is a fact that every system has its advantages and disadvantages.

Under this notion the thing leads, each time and according to specific circumstances, to the choice of best believed system or pair of “counterbalancing” systems. The conditions under which the choice is being made are related to every country’s regime, the cultural level, the demographic and racial composition, the parameters of international economic

κητικής οργάνωσης συγκεντρωτικό και σύστημα αποκεντρωτικό, σύστημα αυτοδιοίκησης, σύστημα διοικητικής οργάνωσης με Υπαλλήλους και σύστημα οργάνωσης με Επιτίμους Λειτουργούς, σύστημα οργάνωσης με Όργανα Μονομελή ή Συλλογικά, σύστημα Δογματικό ή Ορθολογικό και σύστημα Επαρχιακό ή Ιστορικό κ.ά.

Σε ενδεχόμενη ρητορική ερώτηση γιατί κανένα διοικητικό σύστημα δεν εφαρμόζεται αμιγώς η προσήκουσα απάντηση είναι, ότι σε μία ενδεχόμενη εφαρμογή του κατά τρόπο «απόλυτο» δεν θα ήταν δυνατή η επίτευξη των μέγιστων αναμενόμενων ωφελειών, λόγω των οίων δήποτε εγγενών αδυναμιών του, οι οποίες θα ωδηγούσαν μοιραίως σε δυσλειτουργίες, αφού είναι δεδομένο, ότι σε κάθε σύστημα απαντώνται πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα.

Υπ’ αυτή την έννοια το πράγμα οδηγεί στην αναγκαία κατά περίπτωση και αναλόγως των ισχυουσών συνθηκών επιλογή του νομιζομένου αρίστου συστήματος ή ζεύγους «αντιρρόπων» συστημάτων. Οι συνθήκες υπό τις οποίες γίνεται η επιλογή σχετίζονται με το εκάστοτε ισχύον σε κάθε Χώρα πολίτευμα, το πολιτιστικό της επίπεδο, την πληθυσμιακή και φυλετική της σύνθεση, τις παραμέτρους της διεθνούς συγκυρίας, την οικονομική της ευμάρεια, τα εθνικά «οράματα», κ.ά.

Εξυπακούεται, ότι η άπαξ γενομένη επιλογή δεν ισχύει διηνεκώς, της διάρκειας εφαρμογής της εξαρτωμένης υπό πλήθους αδήλων παραγόντων, φυσικών γεγονότων, οικονομι-

situation, the prosperity, the national "visions", etc.

It is understood that every choice is not in effect ever – during. The duration of its application depends on several uncertain factors, natural events, economic crises, wars, immigrations, integrations in International Economic, Cultural and military organizations, etc.

Among all the applied, so far, administrative systems, the more preferred, especially from west type states and societies, are the Decentralisation and Self-government systems.

It is noted that the subjects of the selected administrative system and discussing about Greece, the subjects of Decentralisation, Local Self-government and generally Public Administration have particular importance. And this importance acquires larger dimensions from time to time due to each country's specific conditions. And our Country is characterized by special conditions, due a lot of and various reasons. Indicatively:

Generally, the decentralisation of Public Administration is not yet completed, despite the fact, that there is a constitutional dictate and a dream of decades. This is due to a lot of factors. Among them there are not always objective reasons of weakness

κών κρίσεων, πολέμων, μεταναστεύσεων, εντάξεων σε Διεθνείς Οικονομικούς, Πολιτιστικούς και Πολεμικούς Οργανισμούς κ.ά.

Εξ όλων των εφαρμοσθέντων μέχρι τούδε διοικητικών συστημάτων εκείνα της Αποκέντρωσης και της Αυτοδιοίκησης φέρονται ως τα πλέον προτιμώμενα, ιδίως υπό Κρατών και Κοινωνιών Αυτικού Τύπου.

Επισημαίνεται εν προκειμένω, ότι τα θέματα του επιλεγέντος κατά περίπτωση διοικητικού συστήματος και προκειμένου περί Ελλάδος τα θέματα της Αποκέντρωσης, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της Δημόσιας εν γένει Διοίκησης, ενέχουν αφ' εαυτών ιδιαίτερη σημασία. Η σημασία τους όμως αυτή προσλαμβάνει διαστάσεις μεγαλύτερες κατά περιόδους, λόγω ειδικωτέρων συνθηκών, υπό τις οποίες διατελεί μία Χώρα. Και η Χώρα μας κατ' αυτάς «διατελεί» υπό ειδικές συνθήκες, για πολλούς και ποικίλους λόγους. Ενδεικτικώς:

Η Αποκέντρωση εν γένει της κρατικής διοικητικής μηχανής, παρά το γεγονός, ότι αποτελεί συνταγματική επιταγή και όνειρο δεκαετιών δεν έχει ολοκληρωθεί για πολλούς λόγους, μεταξύ των οποίων δεν προέχουν πάντοτε λόγοι αδυναμίας αντικειμενικοί, αλλά λόγοι πολιτικών επιλογών προς την κατεύθυνση της μη πλήρους εφαρμογής του θεσμού, παρά τα αντιθέτως δηλούμενα εδώ και τα συμβαίνοντα αλλαχού, όπου οι αντίστοιχοι μηχανισμοί εφαρμόζονται λυσιτελώς από μακρού (π.χ. Γαλλία, Ιταλία, κ.ά.)

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, Α' και Β' βαθμού, δεν ηυτύχησε πάντοτε να έ-

but there are reasons related to political choices towards the direction of not full implementation of the law, despite the declared here and what is being done elsewhere, where corresponding mechanisms are being applied practically for long (eg France, Italy, etc.)

The Local Self-government, of A and B degree, didn't always enjoy a better fate. Our Country which "captured" its Idea many centenaries ago, shuttling abandoned from time to time at its fate, A degree of Local Self-government and just recently managed to deal with B degree.

The recent attempt for revision of the relative provisions of our Constitution is reinforcing these opinions.

Public Administration "follows" usually the fate of the above mentioned institutions. The recent regulations of Government and the proclamations of the Opposition for various subjects of Public Administration, (among them there is the one of the regional administration), note the problem of its "malfunction", which seems to be crucial and causes many side – effects to the Country.

Thus, is not fortuitous event that Minister of Interior, Public Administration and Decentralisation mentioned in Recommendationary Report of Law, no',

χει καλλίτερη μοίρα. Η Χώρα μας, η οποία «συνέλαβε» προ πολλών εκατονηταετηρίδων την Ιδέα της, παλινδρομούσα εγκατέλειψε κατά περιόδους στην τύχη του τον Α' βαθμό και μόλις προ τινός «ηυδόκησε» να ασχοληθεί με τον Β'.

Η επιχειρηθείσα προ τινος νέα αναθεώρηση των σχετικών διατάξεων του ισχύοντος Συντάγματος είναι ενισχυτική αυτών των απόψεων.

Η Δημόσια εν γένει Διοίκηση «ακολουθεί» συνήθως την μοίρα των προηγούμενων θεσμών.

Οι πρόσφατες ρυθμίσεις της Κυβέρνησης και οι «εν θερμώ» εξαγγελίες εν συνεχεία της Αντιπολίτευσης για διάφορα θέματα της Δημόσιας Διοίκησης, (μεταξύ των οποίων και εκείνο της περιφερειακής της διάστασης), καταδεικνύουν το πρόβλημα «δυσλειτουργίας» της, το οποίο κατά τα φαινόμενα εμφανίζεται και ως οξύ και ως προκαλούν σειρά παρενεργειών στην εν γένει ζωή της Χώρας.

Έτσι, δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ανέφερε σε Εισηγητική Έκθεση νόμου, του Ν. 2839, και τα ακόλουθα, τα οποία ενισχύουν τις αναφερθείσες προηγούμενως σκέψεις:

«Αποτελεί κοινό τόπο η διαπίστωση της ανάγκης για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα του Δημόσιου Τομέα...».

«Η επιτυχία της οίας δήποτε μεταρρυθμιστικής προσπάθειας προϋποθέτει απαλλαγή της Δημόσιας Διοίκησης από την εσωστρέφειά της... Οι άξονες των αλλαγών στην Δημόσια

N. 2839, the following, among others, that enhance the above mentioned thoughts:

“It constitutes common view the ascertainment of the need for more effectiveness of Public Sector...”.

“The success of any reforming effort prerequisites exemption of Public Administration from its introversion... The axes of changes in Public Administration it is imposed to be searched within collaboration, communication and acceptance, not only among Political Parties, but also among all the legitimated Institutions of Society (Public Servants, Users of public services, Trade-union Representatives, Generative Classes, etc.). The goal should be the exploitation of all the conclusions and suggestions of theory with increased social legitimate”.

“Apart from those, a consultative Body is being established under the Ministry of Interior, Public Administration and Decentralization. This Body is the National Council of Administrative Reform...Proposals of Minister of Interior, Public Administration and Decentralization, regarding interventions in Public Administration, of major importance shall be applied to this Body for discussion and opinion. Representatives of the Parliament of Parties, Social and

Διοίκηση επιβάλλεται να αναζητηθούν και να ανευρεθούν μέσα σε κλίμα συνεργασίας, επικοινωνίας και αποδοχής, όχι μόνον μεταξύ των Πολιτικών Κομμάτων, αλλά και μεταξύ όλων των νομιμοποιούμενων Φορέων της Κοινωνίας (Δημοσίων Υπαλλήλων, Χρηστών των δημοσίων υπηρεσιών, Συνδικαλιστικών Εκπροσώπων, Παραγωγικών Τάξεων κ.ά). Στόχος πρέπει να είναι η αξιοποίηση όλων των συμπερασμάτων και προτάσεων της θεωρίας με αυξημένη κοινωνική νομιμοποίηση».

«Πέραν αυτών δημιουργείται παρά τω Υπουργείω Ε.Δ.Δ. και Α. Συμβουλευτικό Όργανο, το Εθνικό Συμβούλιο Διοικητικής Μεταρρύθμισης..., στο οποίο θα εισάγονται για συζήτηση και έκφραση γνώμης, οι προτάσεις του Υπουργού Ε.Δ.Δ. και Α., που αφορούν σε μείζονος σημασίας παρεμβάσεις στην Δημόσια Διοίκηση. Στο Συμβούλιο θα μετέχουν Εκπρόσωποι των εν τη Βουλή Κομμάτων, Κοινωνικών και Οικονομικών Φορέων κ.ά....».

Εξ άλλου, προ τινος ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ομιλών σε Συνέδριο του ECONOMIST υπεγράμμισε, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

«Μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις, που έχουμε να αντιμετωπίσουμε σε ό,τι αφορά στην αναβάθμιση της ποιότητας της Δημοκρατίας και σε ό,τι αφορά επίσης στη χρησιμοποίηση των νέων τεχνολογιών και ιδίως της ψηφιακής τεχνολογίας για την ποιότητα της Δημοκρατίας, είναι η μετατροπή των σχέσεων Κράτους

Economic Institutions etc will participate in this Council...”

Additionally, Minister of Interior, Public Administration and Decentralization, talking recently in the ECONOMIST Congress underlined, inter alia, and the following:

“One of the greatest challenges, that we have to face concerning the upgrade of quality of Democracy and also regarding the utilisation of new technologies and especially the digital technology, is the alteration of the relations between the State and the Citizen, based on the fact that the Citizen should stop being one passive receiver of services and behaviours of Public Administration and should become an active participant in the whole administrative process towards two directions”.

“From one point of view the Citizen should have access not only to the administrative information which he is eligible for, but he should have access even to the issuance of those administrative acts that technology itself, allows, without the intervention of the so far known classical methods of public servants”.

“And the second direction is the ability of the Citizen, -and this is exactly the upgrade of the quality of Democracy - simultaneously through the transparency to become a

και Πολίτη, στη βάση του γεγονότος, ότι ο Πολίτης πρέπει να πάψει να είναι ένας παθητικός δέκτης των υπηρεσιών ή και συμπεριφορών της Δημόσιας Διοίκησης και πρέπει να μετατραπεί σε ενεργό συμμετέχο στην όλη διοικητική διαδικασία προς δύο κατευθύνσεις».

«Από τη μία πλευρά να μπορεί ο Πολίτης να έχει πρόσβαση όχι μόνο στην πληροφορία τη διοικητική την οποία δικαιούται, αλλά να μπορεί να έχει πρόσβαση ακόμη και στην έκδοση των διοικητικών εκείνων πράξεων, που η ίδια η τεχνολογία επιτρέπει χωρίς την παρέμβαση των κλασικών μεθόδων των δημοσίων υπαλλήλων, που ξέρουμε μέχρι σήμερα».

«Και η δεύτερη κατεύθυνση είναι να μπορεί ο Πολίτης -και εδώ ακριβώς θα είναι η αναβάθμιση της ποιότητας της Δημοκρατίας- ταυτόχρονα μέσα από τη διαφάνεια να μεταστεί σε έναν ελεγκτή της νομιμότητας και της διαφάνειας της ίδιας της διοικητικής μηχανής. Να μπορεί δηλαδή χρησιμοποιώντας την τεχνολογία και την ίδια την ψηφιακή τεχνολογία να έχει την πληροφόρηση που θέλει, αλλά να ελέγχει και εκείνο το οποίο δικαιούται να ελέγχει με βάση τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, που μπορούμε να έχουμε, όταν και στο μέτρο που η ψηφιακή τεχνολογία το επιτρέπει».

Εξ άλλου, η φύση των εφαρμοσθεισών ή προταθεισών κατά καιρούς λύσεων επί θεμάτων Αποκέντρωσης, Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Δημόσιας Διοίκησης εν γένει, συνήθως αποσπασματικών και μη εντασσομένων σε έ-

controller of legitimacy and transparency of administrative mechanism itself. This means that Citizen should be able using technology and digital technology itself to have the information he wants, but also to control, what he merits to control, based on the available controlling mechanisms and to the extend the digital technology allows”.

On the other hand, the nature of the applied or proposed, occasionally, solutions on subjects of Decentralisation, Local Self-government and Public Administration generally, is usually fragmentary. They are not included in a wide, cohesive, functional, fruitful grid of policies and measures. Those characteristics of the proposals, negate the indeed lofty intentions of their Rapporteurs, and definitely didn't lead to the desirable results.

The continuous modification of relevant regulations (of both legislative and administrative character), the incomplete application from time to time of relative provisions and the sometimes observed idleness on law application from State Bodies or Local Government Institutions do anything else but lead to the “production of administrative” work, which especially today is so necessary.

The above-mentioned phenomena should not be continued. The Country's general situation

να ευρύ, συνεκτικό, λειτουργικό, τελεσφόρο πλέγμα πολιτικών και μέτρων, αναιρεί τις όντως ευγενείς προθέσεις των Εισηγητών τους, και κάθε άλλο, παρά ωδήγησε σε επιθυμητά αποτελέσματα. Η συνεχής τροποποίηση των συναφών ρυθμίσεων (νομοθετικού και διοικητικού χαρακτήρα), η ατελής εφαρμογή κατά περιόδους των σχετικών διατάξεων και η παρατηρούμενη, ενίοτε, από Κρατικά Όργανα ή Όργανα των Τοπικών Δομών αδράνεια περί την εφαρμογή των κειμένων νόμων, κάθε άλλο παρά οδηγούν στην «παραγωγή» «διοικητικού» εν γένει έργου, τόσον αναγκαίου, ιδία σήμερα.

Τα εν λόγω φαινόμενα όμως δεν επιτρέπεται να συνεχίζονται. Η εν γένει κατάσταση της Χώρας και η διεθνής συγκυρία, υπό την οποία αυτή «ζει» και «κινείται», υπό το καθεστώς των Συνθηκών Μάαστριχτ,³ Άμστερνταμ και Νίκαιας και της αναμενόμενης νέας της Λισσαβώνας επιτάσσουν άλλους ρυθμούς, πλέον εναργείς, πλέον λυσιτελείς, πλέον τολμηρούς (μετά συνέσεως...).

Και πρέπει να υπομνησθεί, ότι πέραν της καλώς εννοούμενης εξυπηρέτησης των Πολιτών επί θεμάτων τρέχοντος διοικητικού χαρακτήρος, η ορθολογικώς οργανωμένη και αρτίως λειτουργούσα Δημόσια Διοίκηση υπό καθεστώς πλήρους Αποκέντρωσης και η Τοπική Αυτοδιοίκηση,

3. Βλ. εν εκτίσει: Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Α' έκδ. 1996. Νέα έκδ. 2006. Αθήναι.

and the international economic situation, under which the country “lives” and “moves”, according to the arrangement of Treaties of Maastricht,³ Amsterdam and Nice and the expected new Lisbon’s Treaty necessitate other rhythms, more explicit, more expedient, more bold (with prudence of course...).

Also, it should be noticed that beyond the well meant service to Citizens on subjects of present administrative character, rational, organised and completely functioned Public Administration under condition of complete Decentralisation and Local Self-government, consist condicio sine qua non of important subjects, such as development, with the wide significance of term (economic, social, cultural etc.) and in every level (national, regional, local) etc⁴. Thereupon the relative research of Committee of EU is definite.

αποτελούν condicio sine qua non σημαντικών θεμάτων, όπως π.χ. η ανάπτυξη με την ευρεία έννοια του όρου (οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική κ.λ.) και σε όλα, υπό έποψη χώρου, τα επίπεδά της (εθνικό, περιφερειακό, τοπικό) κ.ά.⁴ Και επ’ αυτού η σχετική έρευνα της Επιτροπής της Ε.Ε. είναι κατηγορηματική.

Όλα αυτά βεβαίως «λειτουργούν» και «προάγουν» τους σχετικούς θεσμούς στα πλαίσια της Διοικητικής Αποκέντρωσης και ιδίως ως προς τις αναπτυξιακές τους δραστηριότητες, δραστηριότητες υπό τις σημερινές συνθήκες μάλλον επείγουσες, υπό την προϋπόθεση, ότι η «πολιτική βούληση» είναι διατεθειμένη να τηρήσει «αταλάντευτη γραμμή» στήριξής τους, ανεξάρτητη από βραχυχρόνιες «ζημίες» και «πολιτικό κόστος» και ότι θα λάβει όλα εκείνα τα αναγκαία μέτρα για την επιτυχία του όλου εγχειρήματος του διοικητικού εκσυγχρονισμού (της μείωσης του αριθμού των Περιφερειών περιλαμβανομένης⁵ ...) «με σύνεση και τόλμη»...

3. See in details Con. Ge Athanasopoulos: *European Union’s Law A’ Edit. 1996. New edit. 2006, Athens*

4. See in details Con. Ge Athanasopoulos: *Institutional Framework of regional development, Vol. A,B,C, New Edit. Athens 2007. Also see V. Delitheou: Legal order for protection of foreign capitals and investments of development character in Greece. Athens, 1996, pp. ?.*

4. Βλ. εν εκτίσει: Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: *Θεσμικό πλαίσιο περιφερειακής ανάπτυξης. Τόμ. Α, Β, Γ. Νέα έκδ. Αθήναι, 2007. Βλ. ακόμη Β. ΔΕΛΗΘΕΟΥ: Το νομικό καθεστώς προστασίας ξένων κεφαλαίων και επενδύσεων αναπτυξιακού χαρακτήρα στην Ελλάδα. Αθήνα, 1996. Β. ΔΕΛΗΘΕΟΥ: Θεσμικό πλαίσιο περιφερειακής ανάπτυξης και οργάνωσης της Διοίκησης του Κράτους. Μέρος Α’. Αθήναι, Οκτ. 2007.*

5. Βλ. εν εκτίσει: Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: *Περιφερειακή Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση: Ελλάδα, Χώρες Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τόμ. Α’, Η’ έκδοση. Αθήναι, 2005, σελ. 122 επόμεν.*